

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΜΑΙΝΑΛΟΥ – ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΚΑΔΩΝ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ-ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ

**ΚΟΙΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Ε.Ο.Σ. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

Άρθρο 1

Στο αδιαίρετο σύμπλοκο «Προστασία – Αειφόρος Ανάπτυξη», το σκέλος της προστασίας (των τοπίων, της βιοποικιλότητας και των παραδοσιακών αγροτικών δραστηριοτήτων) αποτελεί όχι μόνο το ηθικό και πολιτισμικό πρόταγμα, αλλά αναγκαία προϋπόθεση για την εκπλήρωση του σκέλους της αειφόρου ανάπτυξης. Δηλαδή η διατήρηση ενός ελάχιστου τοπιακού, ιστορικού, οικολογικού και αγροτικού παραγωγικού αποθέματος, αποτελεί αφ' εαυτού τεράστιο αναπτυξιακό πόρο. Αποτελεί πόλο έλξης επισκεπτών με διαφοροποιημένα ενδιαφέροντα σε ετήσια βάση, αγροοικοτουρισμό υψηλού πολιτιστικού και οικονομικού επιπέδου, κάθετη αύξηση της υπεραξίας των τοπικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Όμως ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη φύση, που οδηγεί στη ματαίωση κάθε είδους μακρόπνοης και βιώσιμης ανάπτυξης, είναι η οριζόντια διασπορά της δόμησης και η άναρχη οικοπεδοποίηση των οικοτόπων προτεραιότητας.

Επομένως η αποτελεσματική ζωνοποίηση των οικοσυστημάτων και η χωροθέτηση των χρήσεων γης, με βασικό γνώμονα την προστασία, έχει ζωτική σημασία για την ύπαρξη ανάπτυξης με αειφορία.

Η ως άνω διαπιστώσεις που είναι και η προμετωπίδα της Ε.Π.Μ. επιβάλλεται να προταχθούν στο Άρθρο περί σκοπών του οικολογικού πάρκου Μαινάλου.

Άρθρο 2

1. Στα όρια του προστατευόμενου πάρκου Μαινάλου, θα έπρεπε να περιλαμβάνονται : α) Το εκπληκτικό φαράγγι του ποταμού Λούσιου, από τη Δημητσάνα έως τον Αλφειό και β) το νότιο Μαίναλο 50,000 στρεμμάτων (καμμένο κατά 30%), από Λούσιο – Καρύταινα – Ελληνικό – Σύρνα – Λυκόχια – Βάγγου – Αραχαμίτα – Βαλτέτσι – Συλίμνα – Τρίπολη. Και αυτό επειδή για λόγους οικολογικούς, επικοινωνίας με τους λοιπούς οικοτόπους της Πελοποννήσου, κοινωνικούς, γεωγραφικούς, μορφολογικούς, αναπτυξιακούς, είναι αναπόσπαστα τμήματα του Μαινάλου και χρήζουν ειδικής προστασίας, όπως επισημαίνει και η Ε.Π.Μ..

2. Τα όρια του πάρκου όπως περιγράφεται στο άρθρο 2 δεν αντιστοιχούν ακριβώς με το σχετικό χάρτη, ούτε με την Ε.Π.Μ., ούτε όμως περιλαμβάνουν όλα τα τμήματα Natura του ανατολικού Μαινάλου.

3. Να διευκρινισθεί ότι, στο βόρειο Μαίναλο, η όδευση από Βαλτεσινικό έως Καρκαλού έχει ως εξής : Βαλτεσινικό, Αγία Μαρίνα, Κρυόβρυση, Αγία Παρασκευή, Καλονέρι, Καρκαλού.

4. Στην παράγραφο 1Α₂, στη σειρά 8 να γραφεί «δασική» αντί φυσική βλάστηση, χάριν της συμφωνίας προς το εύρος που απεικονίζεται στο χάρτη των ζωνών προστασίας, αλλά και για λόγους ουσίας.

5. Στο τέλος της παραγράφου 1Α₂ να προστεθεί η φράση «όπως άλλωστε απεικονίζεται στο σχετικό χάρτη οριοθέτησης», για τους ίδιους λόγους.

6. Αναφορικά με το εδάφιο 2Β₁ η ένστασή μας είναι θεμελιώδης.

Η σπουδαιότερη προστατευτέα αξία – οικότοπος, εκ των 11 οικοτόπων

του Μαϊνάλου όσον αφορά :

α) Τη βιοποικιλότητα

β) Την ενότητα και όχι τον κατακερματισμό των οικοσυστημάτων

γ) Τη διατήρηση των φυσικών τοπίων

δ) Τη διάσωση των ενδιαιτημάτων της άγριας ζωής

ε) Την αειφορική άσκηση των παραδοσιακών εκτατικών αγροτικών δραστηριοτήτων είναι τα :

δασικά διάκενα και τα λιβάδια της ορεινής και ημιορεινής ζώνης (+1000 μ).

Σε άπειρα σημεία της, η Ε.Π.Μ. συστηματικά επισημαίνει και τεκμηριώνει τη θεμελιώδη σημασία της διατήρησης αυτών των οικοτόπων, όπως αποκαλύπτουν και τα πιο κάτω στοιχεία :

ΣΚΟΠΟΙ – ΑΝΑΛΥΣΗ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ Ε.Π.Μ. ΜΑΙΝΑΛΟΥ

Σελίδα 4 εδ 1.3 & 1.4 – Σελ. 56 εδ.6 - Σελ. 75 παρ. 3, 4, 5, 6, 7, - Σελ. 96 παρ.5 – Σελ. 99 παρ. 5 – Πίνακες σελίδων 100, 101, 102 – Σελ. 103 εδ. 3 - Σελ. 141 παρ. 2, 3 – Σελ. 144 εδ. 4 – Σελ 146 παρ.1 & 4 – Σελ. 147 παρ.3 – Σελ. 149 παρ.2 & 5 - Σελ. 151 παρ.1 , 3, 4 – Σελ. 153 παρ. 2 – Σελ. 159 παρ.6 – Σελ. 160, 161 – Σελ. 162 παρ. 4 – Σελ. 163 παρ. 1, 2, 3 – Σελ. 165 παρ. 1 – Σελ. 166, 167 – Σελ. 169, 170 εδ. 4.4

Η ένταξη των δεκάδων αυτών οικοτόπων πρώτης προτεραιότητας (αναφερόμενων ως εγκαταλελειμμένων αγρών) στη ζώνη Β2, δεν ζωνοποιεί, αλλά κατακερματίζει το οικοσύστημα, και αντίθετα προς την Ε.Π.Μ., μετατρέπει το Μαίναλο σε τεράστια οικιστική Βαβέλ. Επιφέρει ανεπανόρθωτες αλλοιώσεις στο φυσικό τοπίο, το οικοπεδοποιεί έξω απ' τις τοπικές αγροπαραγωγικές ανάγκες των κατοίκων και καθιστά το προεδρικό διάταγμα (δήθεν προστασίας του) άνευ αξίας. Δεδομένου μάλιστα ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ήδη προστατεύονται αυτοτελώς από το δασικό νόμο, οι δε γυμνές κορυφές οι άνωθεν των 1.500 μ., καθώς είναι εκτεθειμένες σε ακραίες καιρικές συνθήκες δεν δέχονται ούτως ή άλλως οικιστικές πιέσεις, κάθε λογικός άνθρωπος αναρωτιέται.

Τι προστατεύει και εξυπηρετεί επιτέλους το Π.Δ.;

Επιβάλλεται λοιπόν να ενταχθούν στη ζώνη Β₁ όλα τα δασικά διάκενα και τα ημιορεινά και ορεινά λιβάδια ανεξαρτήτως μεγέθους, τα ευρισκόμενα άνωθεν της ισοϋψούς των 1.000μ. ή έστω των 1.100μ και να εξαιρεθούν έτσι από τον Αρμαγεδδώνα της οικοδόμησης.

Με τον τρόπο αυτό η κατακερματισμένη, χαώδης και αδύνατον να περιγραφεί ζώνη αειφορικής διαχείρισης Β₁, αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο.

Γίνεται ταυτόχρονα συνεπής προς την Ε.Π.Μ., απλή ως προς την περιγραφή και σαφής ως προς τα όρια, αφήνοντας ελάχιστα περιθώρια νομικών παρερμηνειών.

Άρθρο 3

1. Οι παράγραφοι 5 και 6 του εδαφίου Α₂ , δεν περιλαμβάνονταν στο σχέδιο Π.Δ. που συνόδευε την Ε.Π.Μ., και εισήχθησαν είτε εκ λάθους είτε από σκοπιμότητα στο προς διαβούλευση Π.Δ. Ανοίγουν όχι απλώς την κεκρόπορτα, αλλά την πύλη της κολάσεως για το Μαίναλο. Οικοπεδοποιούν εξ ολοκλήρου ακόμα και την Α₂ ζώνη, που υποτίθεται ότι βρίσκεται υψηλότερα στην κλίμακα προστασίας της φύσης και του τοπίου με πρόσχημα την υπαίθρια άθληση. Που στο κάτω-κάτω μπορεί να ασκείται ανεμπόδιστα χωρίς την ανάγκη κατασκευών και εγκαταστάσεων, με απλές διαχειριστικές ρυθμίσεις του φορέα διαχείρισης. Τέτοιες απαράδεκτες διατάξεις, σε συνδυασμό με την οικοδόμηση των διακένων

που προαναφέραμε, καθιστούν το Π.Δ. προστασίας του Μαινάλου ψευδεπίγραφο. Κυριολεκτικά ένα άδειο πουκάμισο.

Απαιτείται η απόσυρση των παραγράφων 5 και 6 και η επαναφορά της αρχικής πρόβλεψης της Ε.Π.Μ. ως εξής : «Επιτρέπεται η λειτουργία του Χιονοδρομικού Κέντρου και του ορειβατικού καταφυγίου, η συντήρηση, ο εκσυγχρονισμός και η συμπλήρωση των υφιστάμενων υποδομών τους και κάθε αναγκαίας εγκατάστασης για τη χορήγηση του ειδικού σήματος του Ε.Ο.Τ. Επιβάλλεται η οριοθέτηση και σήμανση του χώρου κατάληψης του Χιονοδρομικού Κέντρου, ώστε να οριστικοποιηθεί η έκταση που καταλαμβάνεται από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις του”.

2. Ο φορέας διαχείρισης πρέπει όχι απλά να γνωμοδοτεί, **αλλά να σχεδιάζει και να συμφωνεί**, όταν πρόκειται για έργα και δράσεις σε όλες τις ζώνες του πάρκου.
3. Στις υποζώνες Α₁, Α₂, Β₁ του πάρκου, η ενδεχόμενη περίφραξη νομίμως υφιστάμενων ιδιοκτητών αγρών, όπου κριθεί απαραίτητη, **να υλοποιείται μόνον δια φυσικών φυτοφρακτών ή αραιό αγκαθωτό ύψους έως 1,00 μ.**, για να είναι λειτουργικά τα ενδιαίτηματα της πανίδας και για λόγους αισθητικούς (βλ. Ε.Π.Μ.)
4. Στη ζώνη Β1 εδάφιο 4 να προστεθεί η φράση «συντήρηση μονοπατιών».

Άρθρο 5

Ο Φορέας διαχείρισης δεν πρέπει να είναι απλό υπηρεσιακό όργανο και διεκπεραιωτής της βούλησης της εκάστοτε αποκεντρωμένης ή αιρετής περιφέρειας, κάτι που είναι πιθανό να συμβεί ανεξαρτήτως των προθέσεων των δασαρχείων. Ο Φ.Δ. πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικός, επιστημονικά και διοικητικά στελεχωμένος, με περιβαλλοντική γνώση και ευαισθησία. Να έχει αυτόνομη περιβαλλοντική στόχευση, με επικεφαλής επιστήμονες- φορείς πολιτικής.

Το δασαρχείο, οι Ο.Τ.Α. (Τρίπολης – Μεγαλόπολης – Γορτυνίας), η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση και οι δύο ορειβατικοί και περιβαλλοντικοί σύλλογοι της Αρκαδίας, ΣΑΟΟ και ΕΟΣ, πρέπει μεταξύ άλλων φορέων ή προσώπων να συμμετέχουν στο Δ.Σ., όλοι αμισθί.

Ένα τέτοιο σχήμα μπορεί να εμπεδώσει στην τοπική κοινωνία, κουλτούρα ουσιαστικής προστασίας του περιβάλλοντος του Μαινάλου, που θα φέρει στη συνέχεια βιώσιμη ανάπτυξη και όχι στρεβλή, άναρχη, πελατειακή και πρόσκαιρη οικονομική επέκταση.

Εν όψει της αποστολής του Π.Δ. στο αρμόδιο τμήμα του ΣτΕ για επεξεργασία, θεωρούμε ότι οι προαναφερθείσες επισημάνσεις μας θα τύχουν της προσοχής σας. Ιδιαίτερα αυτές που αφορούν τις ανακολουθίες του σχεδίου Π.Δ. με την Ε.Π.Μ., και τους σκοπούς ανακήρυξης του Μαινάλου σε προστατευόμενο οικοσύστημα.

Με εκτίμηση, για το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρκάδων Ορειβατών Οικολόγων (Σ.Α.Ο.Ο.)

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Νίκος Δέδες

Δημήτριος Καραμήντζος